

Atât de verde e iubirea

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Tu nici nu știi cât verde-adun în valuri
Să-ți las pe pragul inimii în zori,
Nepăsător ca vântul treci pe maluri
Și-mi pari atât de singur uneori

Că ți-aș putea trimite companie
Un serafim tăcut... Când fruntea ta
Se va-ncreți a dor, a nostalgie,
Pe aripile-i mari te va purta

În galaxii prin care depărtarea
E-o teorie falsă, nici nu știi
Cât verde-adun să-mpodobească marea
Care-ți sărută plajele pustii.

- Ți-arunci pe țărmul alb ofranda verde
Ce-mi învelește sufletul pustiu,
În spuma unui val care se pierde
Sub tâmpla mea. Ce anotimp târziu

E-n raiul unde îngerii, iubito,
Ne-au invitat să fim colocatari
Și lumea pentru noi au împărțit-o
În două emisfere mult prea mari,

Dar inimile noastre-s ancorate
De verdele întâiului destin
Și slovele acestea sunt sculptate
Cu certitudini sub un cer senin.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș